

Nr. van het vonnis: 2375

Nr. van het Parket: BG66.97.272-02 ST

Nr. van het Repertorium: 2550

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE
VLIJFTIENDE KAMER

zetelende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie:

Tegeen:

geboren te _____ op _____
onderwijzeres,
wonende te _____

vertegenwoordigd door meester _____ advocaat te _____

Verdacht van:

A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.04.1962), zoals nadien geformeerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben geboord, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

door op het terrein, gelegen te _____ ten kadaster
gekend onder _____ in eigendom toebeho-
rende aan _____ geboren te _____ op _____
wonende te _____
woning, garage, tuinhuis, hondenhok, vispuit met bruggetje en verharde toe-
gangsweg in stand gehouden te hebben,
te _____ in de periode gaande van 1970 tot en met 24.03.1997,

de hiervoor aangehaalde feiten thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organi-

satie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003);

- B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkaveren van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben vernieuwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A,
door de instandhouding van de onder A omschreven toestand,
te _____ in de periode gaande van 25.03.1997 tot en met 30.04.2000,

De feiten onder de tenlastelegging B thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003);

- C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu:

op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A,
door de instandhouding van de onder A omschreven toestand
te _____ vanaf 1 mei 2000 tot de afvaardiging van het bevel tot dag-
vaarding, zijnde 6 april 2005,

Gelet op de dagvaarding aan de gedaagde betekend.

De Reekthank stelt vast dat de periode bij feit A als volgt dient te worden verbeterd: in de periode gaande vanaf 12 februari 1984 tot en met 24 maart 1997.

Gezien de stukken van de bundel.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklagde in haar antwoorden en verdediging.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

OP STRAFGEBIED:

In 1970 werd op het perceel gelegen te _____ aan de _____ een woning met aanhorigheden gebouwd in strijd met de daartoe afgeleverde bouwvergunning. De woning werd niet ingeplant zoals vergund.

Beklaagde wordt thans enkel vervolgd *voor het instandhouden* van de hierboven vermelde wederrechtelijke toestand sedert 1970 tot op de datum van de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding, hetzij 6 april 2005.

Vooreerst dient gesteld dat beklagde geboren is in 1966. Uit de strafbundel blijkt niet wanneer beklagde eigenares is geworden van het goed.

In ieder geval kan het misdrijf aan beklagde slechts ten vroegste ten laste worden gelegd vanaf haar meerderjarigheid, hetzij 12 februari 1984. De dagvaarding dient dan ook in deze zin te worden verbeterd.

Immiddels is er het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 22 augustus 2003 en ingevolge artikel 12 in werking getreden op de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 werd aan het artikel 146 van het decreet van 18 mei 1999, zoals reeds gewijzigd, een derde en vierde lid toegevoegd waarbij *behoudens in de vermeldde uitzonderingsgevallen, de strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken zoals bedoeld in artikel 146 eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° niet langer meer geldt.*

Bij arrest van 22 juli 2004 van het Arbitragehof (arrest nr _____) werd een antwoord gegeven op diverse aan dit hoog rechtscollege gestelde prejudiciële vragen met betrekking tot de grondwettelijkheid van de bepalingen van artikel 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het Decreet van 4 juni 2003.

Het Arbitragehof heeft met dit arrest als volgt geoordeeld: "Artikel 146, derde lid van het decreet van het Vlaamse Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie

van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd bij artikel 7 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003, schendt de artikelen 10, 11, 12 en 14 van de Grondwet.

De termen "*onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder voor de omwonenden*" en "*een ernstige inbreuk op essentiële stedenbouwkundige voorschriften*" hebben volgens het Arbitragehof geen voldoende nauwkeurige normatieve inhoud om een misdrijf te kunnen definiëren. (artikel 146, 3e lid DRO).

Het geval van strafbaarheid van het in stand houden van een stedenbouwmisdrijf wanneer het misdrijf *'plaatsvindt in de ruimtelijk kwetsbare gebieden'*, voldoet volgens het Arbitragehof wél aan de vereisten van nauwkeurigheid, duidelijkheid en voorspelbaarheid waaraan de strafwetten moeten voldoen (B.7.2. Arrest Arbitragehof 22 juli 2004).

Bij arrest van 19 januari 2005 van het Arbitragehof (arrest nr.   werden in artikel 146, derde lid, van het decreet van het Vlaamse Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd bij artikel 7 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003 de woorden "*voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg*", vernietigd.

Bijgevolg geldt de strafsanctie voor het instandhouden *nog enkel* voor zover de bouwovertreiding gelegen is in *een ruimtelijk kwetsbaar gebied*.

Uit de strafbundel blijkt dat de bouwovertreidingen volgens het gewestplan (K.B. 5 februari 1979) gelegen zijn in *een natuurgebied*.

Een natuurgebied valt onder de ruimtelijk kwetsbare gebieden zoals uitdrukkelijk aangewezen in artikel 146, vierde lid DRO.

Strafbaar is het instandhouden van een bouwovertreiding, wanneer ten tot zolang) het perceel waarop de bouwovertreiding werd begaan, deel uitmaakt van een kwetsbaar gebied *op het ogenblik dat de (oorspronkelijke) overtreding werd begaan* (of in de toekomst zal worden begaan) (BOES, M., *Verjaring van stedenbouwmisdrijven*, R.W., 2003-2004, 601 e.v.).

Samen met beklaagde is de rechtbank bijgevolg van mening dat het uitzonderingsgeval terzake de ruimtelijk kwetsbare gebieden in casu geen toepassing kan vinden.

Bijgevolg dient beklaagde terzake te worden vrijgesproken

3. Wat betreft de herstellingsverplichting

Artikel 149 1° §1 (zoufs gewijzigd door art. 8 van het Decreet van 4 juni 2003) bepaalt immers:

"Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of...".

Daaruit volgt dat de rechtbank slechts een herstelmaatregel kan bevelen indien er een veroordeling is.

Gelet op het feit dat beklaagde dient te worden vrijgesproken dient de rechtbank de herstellvordering af te wijzen als ongegrond.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid:
artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194, 195, van het wetboek van strafvordering,

en alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoren aangehaalde wetartikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende op tegenspraak.

Verbetert de dagvaarding voor wat feit A betreft als volgt: in de periode gaande vanaf 12 februari 1984 tot en met 24 maart 1997.

Verklaart de tenlasteleggingen A, B en C **NIET BEWEZEN**, spreekt de gedaagde voor alle feiten **VRIJ**. Len ontslaat haar van elke verdere rechtsvervolgung ter zake, zonder kosten.

Legt de kosten van het geding ten bedrage van **éénenveertig euro negenentwintig cent** (€ 61,29) ten laste van de staat.

Alles wat vóórafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonden en uitgesproken op de openbare terechtzitting van acht november twee duizend en vijf.

Waar zetelden:

— éénrechtsprekend rechter;
— substituut procureur des Konings;
— griffier